

[Sneum.]

strengte Bødebestemmelser, der er indeholdt i Loven af 4. Februar 1871. En Familie, som for Eksempel har 5 Børn, der ikke bliver vaccineret, kan altsaa idømmes Bøder, der foruden Renter kan løbe op til 3 640 Kr. for Børnene, medens de er i den skolepligtige Alder, og alligevel bliver Børnene ikke vaccineret, hvis Forældrene betaler Bøderne. Det forekommer mig, at Tiden nu maa være inde til en Revision af disse Bødebestemmelser. I andre Lande, som for Eksempel England, har man fastsat en lille Bøde een Gang for alle.

Jeg ved nok, at der for Tiden er en Kommission angaaende hele Vaccinations-spørgsmaalet, men dette kan antagelig ikke være en Hindring for, at man gaar til en Revision af Bødebestemmelserne, og jeg vil derfor bede Indenrigsministeren om at tage min Henstilling under velvillig Overvejelse.

Til Slut skal jeg gøre et Par Bemærkninger angaaende de jyske Universitetsplaner, som i denne Sommer har været stærkt diskuteret i Pressen og nu ogsaa har fundet Vej her til Rigsdagen. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen henstillede til Undervisningsministeren at foranledige afgjort her i Rigsdagen, hvor et fremtidigt jydsk Universitet skal ligge, og han ønskede denne Afgørelse, før Staten gik ind i økonomiske Forpligtelser med Hensyn til Lærerlønninger ved det projekterede fysisk-kemiske Institut i Aarhus. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Tiden snart maa være inde til, at Rigsdagen tager en Beslutning angaaende Universitetsproblemet i Jylland, men jeg nærer ikke, som det ærede Medlem synes at gøre, nogen Ængstelse for, at Undervisningsministeren eller Regeringen skulde have til Hensigt at ordne denne Sag udenom Rigsdagen. Jeg tror aldeles ikke, og det tror det ærede Medlem vel heller ikke, at Regeringen vil anvende økonomiske Midler til Universitetsundervisningen i Jylland udenom Rigsdagen.

Ifølge „Demokraten“ for 15. August d. A. har Undervisningsministeren udtrykkeligt sagt, at han selvfølgelig ikke vil gaa udenom Rigsdagen, og at ingen behøver at frygte, at der i denne Sag skal ske noget bag nogens Ryg. Denne Udtalelse fra Undervisningsministeren er vel undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, siden han har fundet Anledning til sin Henstilling til Ministeren. I øvrigt er jeg naturligvis ganske enig med det ærede Medlem

i, at dersom der er Flertal i Rigsdagen for, at Universitetet skal ligge i Viborg, saa skal det naturligvis ikke ligge i Aarhus, og hvis der i Rigsdagen er Flertal for, at det skal ligge i Aarhus, saa skal det selvfølgelig ikke ligge i Viborg.

Jeg har ikke til Hensigt nu at give Anledning til en større Debat om de jyske Universitetsplaner. Den Tid kommer jo nok, da der bliver Lejlighed dertil. Men jeg kan dog ikke lade være at udtale min Forbavelse over de Bemærkninger om denne Sag, som Amtmand Lundbye i Sønderborg er fremkommet med i „Berlingske Tidende“ for 15. August d. A. og i „Nationaltidende“ for 16. August d. A. — man ser altsaa, at „Nationaltidende“ kommer lidt bag efter „Berlingske Tidende“ i denne Sag. — Her siger Amtmanden bl. a.:

„At det i Virkeligheden aldrig har været drøftet, hvorvidt et eventuelt jydsk Universitet skal ligge i Aarhus eller et andet Sted.“

Amtmanden kender altsaa slet ikke den Kommissionsbetænkning, som blev afgivet i 1925. De to Blade er ubarmhjertige nok imod ham til at bringe disse Udtalelser frem for Offentligheden.

Amtmand Lundbye røber her en forbavsende Uvidenhed med Hensyn til, hvad der hidtil er sket i den jyske Universitetssag, og da han jo er primus motor i den saakaldte sønderjyske Universitetsbevægelse, har man antagelig i disse Udtalelser et gyldigt Vidnesbyrd om den Mangel paa Saglighed og Grundighed, der præger den saakaldte sønderjyske Bevægelse imod Aarhus. Ifølge Kraks blaa Bog varetager Amtmand Lundbye foruden sit Amtmandsembede en endog usædvanlig lang Række af betydelige Tillidshverv, og dette er antagelig Grunden til den Overfladiskhed, som præger hans Udtalelser til de to nævnte Blade.

Universitetsundervisningen i Aarhus har heldigvis mange Venner i Sønderjylland. Det viser sig bl. a. deri, at Sønderjyderne gerne sender deres Børn til Aarhus for at studere. Blandt de studerende ved Universitetsundervisningen i Aarhus i Vinter er Sønderjylland netop den danske Landsdel, der er repræsenteret ved forholdsvis flest Studenter. Jeg tror ogsaa det er ved at gaa op for Sønderjyderne, at det, Amtmand Lundbye egentlig vil, er at spænde Ben for, at Jylland overhovedet faar et Universitet. Hans Bestræbelser gaar i alt Fald ikke ud paa at fremme Sagen.